

Vello & Marieke: deel 3

Auteur: Marieke van Driel

De titel Vello, Wouter en Marieke was bij afgelopen half jaar ook passend geweest. Onverwacht maar zeker als positieve verrassing werd Wouter afgelopen half jaar een belangrijk onderdeel van het leven van Vello en mij.

Vello & Marieke

Vello is sinds augustus 2022 mijn hulphond en ik heb al meer dan 15 jaar de diagnose FA. Benieuwd naar de andere delen van Vello & Marieke? Klik dan op de groene knopjes hieronder.

FA en een hulphond: Marieke & Vello

Marieke en Vello deel 2

Filmpje Vello en Marieke

Wouter & Vello

Gelukkig houdt Wouter van honden; heel toevallig is hij voorheen ook twee keer eigenaar geweest van een donkere labrador. De eerste nacht dat Wouter in mijn huis bleef slapen, heeft hij gelukkig ook het hartje van Vello gewonnen: Vello was ziek en Wouter heeft voor hem gezorgd. Mijn nieuwsgierige hondje had, terwijl ik op het toilet zat, heel veel hard plastic gegeten. Dit vonden zijn darmen niet leuk en hij moest in de nacht vijf keer naar buiten om te poepen. Als ik alleen was geweest, had Vello

waarschijnlijk al binnen gepoept voordat ik de deur naar buiten open had kunnen doen, omdat ik simpelweg niet snel genoeg uit bed zou zijn. Na een bezoek aan de dierenarts herstelde Vello. Wouter en Vello werken nu aan hun band tijdens wandelingen in de avond of in de ochtenden in het weekend als de thuiszorg mij helpt.

Veranderingen?

Ik vond het vanaf het begin belangrijk dat Wouter mijn partner zou zijn en niet mijn verzorgende. Daardoor moest Vello al zijn taakjes blijven doen, ook om mijn zelfstandigheid te behouden als Wouter er niet is. In de praktijk gebeurt dit ook, al neemt Wouter klusjes als was uit de droger halen en mijn schoenen uitdoen soms over als ik erg moe ben. Dat spaart mijn energie.

Al héél lang heb ik een tweepersoonsbed. Voordat Wouter hierin met mij sliep, mocht Vello vaak langs mij slapen. Omdat we ons toch een beetje schuldig voelden, hebben we voor Vello een eigen 'honden-matras' gekocht. Als de slaapkamerdeur open gaat, gaat hij daarop zo snel mogelijk liggen. Daardoor voelen wij ons minder bezwaard.

Een andere verandering is dat mijn kamerindeling is aangepast omdat we graag meer kastruimte wilden. Vello heeft nu geen ruimte meer achter het bed om mijn schoenen en broek uit te doen. Hij doet dit nu aan de zijkant van mijn bed. Dit verschil lijkt hem geen moeite te kosten. Voor mij was het minder moeiteloos om aan de zijkant goed te kunnen positioneren. Gelukkig heeft oefening kunst gebaard.

Nieuw

Wouter heeft een rolstoel en ook een rijbewijs. Dat laatste heb ik niet, maar ik heb bij mijn huis wel een parkeergarage en een auto tot mijn beschikking waar de rolstoel gemakkelijk in kan rijden. De rolstoel van Wouter past hier ook in en samen met Vello gaan we geregeld op pad. Voorheen drukte degene die mij ging chaufferen de knoppen om de lift naar de parkeergarage te roepen en de knoppen om de deuren te openen in. Maar met twee rolstoelers is dit niet altijd mogelijk. Gelukkig helpt Vello ons!

Afgelopen oktober ben ik voor het eerst op vakantie geweest met Wouter en zijn familie naar België. Spannend vond ik het, maar ik had vertrouwd gezelschap mee wat erg fijn was. Vello was namelijk mee. Nog niet eerder was hij mee op reis; dat kon niet altijd bij mijn verre reisbestemmingen. Het was een superfijne week, voor mij en voor Vello. De spanning was nergens voor nodig maar Vello gaat zeker wel weer mee!